

OBYĀĀEJNĀ • SLUĀ½EBNĀ • CESTA

ĀĀEtrtek, 04 srpen 2011

Tak vĀm v tejdnu tĀhnu k jednĀ firmĀ za ŪstĀm, kousek vedle našeho letištĀ, co je kousek pod Jedlovou horou. Hned vedle vede dĀlnice, to taky nemĀ kaĀ¾dej. Jednou za rok se tam konĀjĀ ŪsteckĀ leteckĀ dny s leteckĀm cirkusem, pĀ™i kterĀch se vĀ¾dy vypije neuvĀĀ™itelnĀ mnoĀ¾stvĀ speciĀlnĀho leteckĀho piva Zlatopramen a BĀ™ezĀĀk.

BohuĀel, to naše travnatĀ a drnovatĀ letištĀ mĀ jednu podstatnou nevĀhodu: je totiĀ¾ absolutnĀ zĀvis na rozmnoĀovacĀm cyklu krkĀ; je-li pĀ™emnoĀeno, tak se prostĀ nelĀtĀ. UĀ¾ se tam popralo mezi sebou nĀkolik stovek ekologĀ. MĀme jich tady dvĀ velkĀ skupiny – jedna tvrdĀ, Ā¾e krtek je uĀ¾iteĀnej a druhĀ samozĀ™ejmĀ pĀ™esnej jak to u nich tak normĀlnĀ bejvĀ. Tak jsem dojel a vlezu do firmy, otevĀ™e mi panĀka a jĀ na ni jenom zĀrĀm. UvĀtala a šla uvaĀ™it kafe, vrĀtla se a jĀ na ni furt zĀrĀm. Trochu uĀ¾ znervoznĀla a tak se mĀ poĀala ptĀt, proĀ jako? Tak jsem jĀ vysvĀtlil, Ā¾e ona je ztĀlesnĀnĀ idol mĀch chlapeckĀch, muĀ¾skĀch a snad i dĀdkovskĀch snĀ. No, jen si to pĀ™e nazrzlĀ podelšĀ medovĀ vlas, pihatĀ, brejlatĀ, širš lĀcnĀ kosti, pĀknĀ posazenĀ malĀ prsa a pĀ™ijemnĀ vysokĀ, postavĀku tak akorĀt - prostĀ kousek k pohledĀnĀ. Tak se tam chvĀli kecalo a ona se pak pĀ™iznala, Ā¾ tohle nikdo nikdy v jejĀch pĀ™iznanejch 45-55 letech ještĀ neĀ™ekl. (Asi majĀ tamĀjšĀ pĀnovĀ jinej vkus.) Ale ještĀ ji uvidĀm pĀrkrĀt, k mĀ opravdu velkĀ lĀtosti jenom sluĀ¾ebnĀ, Ā¾ĀdnĀ sexuĀlnĀ harašenĀ, jen podĀvĀnĀ se na fakticky pĀknej kousek pĀ™Ārody z dobrĀho chovu. Ale stejnĀ jsem tam jako starej dĀdek zazĀ™il jasnĀm plamĀ. PĀ™edstavte si: na dvoĀ™e majĀ starou hasĀskou ERENU a dĀvajĀ ji dohromady pro jakousĀ vĀstavu hasĀskĀch vozĀ. OĀ samozĀ™ejmĀ, a oni, Ā¾e s tĀm nikdo zdejšĀ neumĀ jezdit. ChĀpu, pĀ™evodovka bez synchronizace, dost na dnešnĀho Ā™idiĀe prĀšvih. Starej vojĀk zvlĀdne ale leccos, tak jsem si osvĀĀil znalosti nĀkdy pĀ™ed 50 lety a vlezl za volant: ubrat plyn, vymĀknout spojku, vyndat rychlost, pustit spojku, pĀ™idat plyn, ubrat plyn, vymĀknout spojku, zaĀ™adit rychlost, pustit spojku a pĀ™idat plyn - a jedĀm. Za pĀr minut jsem s tĀm vozidlem klidnĀ objel dvĀr, Ā™adil automaticky skoro jako za mlada a pĀ™ĀtomnĀ koukali jako vejĀ™i. A jĀ se chvilku koupal v obdivu davĀ (a taky tĀ panĀky, samozĀ™ejmĀ). SpeciĀlnĀ na ni sem se zamĀĀ™il a samozĀ™ejmĀ bohapustĀ se pĀ™ed ni vytahoval jako kaĀ¾dej sprĀvnej chlap. FRANTA BOUŠKA